تحلیل

قیمت نفت به ۱۰۴ دلار رسید

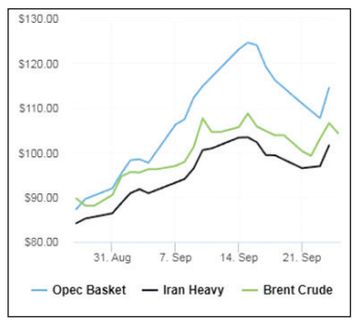

قیمت نفت در واکنش به کاهش تنش‌ها در خاورمیانه با کاهش ۲ دلاری به ۱۰۴ دلار و ۳۲ سنت رسید. به گزارش تسنیم و به نقل از رویترز؛ قیمت نفت در معاملات روز جمعه حدود ۲ درصد کاهش یافت؛ افزایش امیدواری‌ها نسبت به برقراری آتش‌بس میان امریکا و ایران و گمانه‌زنی‌ها درباره احتمال ممنوعیت صادرات گازوییل از سوی امریکا، فشار نزولی بر بازار وارد کرد. این در حالی است که معامله‌گران نسبت به افزایش حملات نیروهای انصارالله به عربستان سعودی و احتمال اختلال در عرضه نفت این تولیدکننده بزرگ نگران بودند. بهای معاملات آتی نفت برنت با ۲ دلار و ۲۸ سنت معادل ۲،۱ درصد کاهش به ۱۰۴ دلار و ۳۲ سنت در هر بشکه رسید. نفت خام وست تگزاس اینترمدیت امریکا نیز با ۲ دلار و ۲۰ سنت معادل ۲،۳ درصد کاهش، در سطح ۹۲ دلار و ۴۱ سنت در هر بشکه بسته شد. با این حال، برنت در مجموع در هفته جاری کمتر از یک درصد افزایش یافت، در حالی که قیمت وست تگزاس حدود ۸ درصد کاهش داشت. منابع نزدیک به مذاکرات اعلام کردند مذاکره‌کنندگان امریکا و ایران در نیویورک در حال بررسی مسیری مرحله‌ای برای پایان دادن به جنگ هستند که بر اساس آن، تهران تردد کشتی‌ها از تنگه هرمز را از سر خواهد گرفت و واشنگتن نیز محاصره اقتصادی ایران را لغو خواهد کرد. تحلیلگران موسسه مشاوره انرژی ریتربوش‌اند آسوشیتس در یادداشتی اعلام کردند: «بازار نفت بار دیگر تحت فشار قرار گرفته است؛ زیرا معامله‌گران همچنان احتمال ممنوعیت صادرات گازوییل امریکا را ارزیابی می‌کنند و همزمان، گمانه‌زنی‌ها درباره پیشرفت دیپلماتیک برای بازگشایی تنگه هرمز، به فروش امروز دامن زده است.» گمانه‌زنی‌ها در واشنگتن درباره احتمال ممنوعیت صادرات گازوییل، فاصله قیمتی میان معاملات آتی نفت امریکا و شاخص جهانی برنت را افزایش داده است؛ موضوعی که نشان می‌دهد بازار انتظار دارد پالایشگاه‌های امریکایی در صورت باقی ماندن تولید گازوییل در داخل امریکا، نفت خام کمتری پالایش کنند. بر اساس داده‌های اولیه ردیابی کشتی‌ها از سوی شرکت کپلر که روز جمعه منتشر شد، میزان انتقال نفت خام از طریق تنگه هرمز در هفته منتهی به ۲۰ سپتامبر به ۳۳،۷ میلیون بشکه در روز رسید که تقریباً در همان سطح هفته قبل قرار داشت این در حالی است که پیش از آغاز جنگ ایران، حدود ۲۰ درصد از عرضه نفت جهان از طریق تنگه هرمز جابه‌جا می‌شد. هرگونه توافق برای کاهش تنش‌های تجاری میان امریکا و چین می‌تواند به رشد اقتصادی و در نتیجه افزایش تقاضا برای انرژی منجر شود.

گزارش «تعادل» از بازگشت شبح بحران انرژی به بروکسل

وقتی شعله‌های خاورمیانه زمستان اروپا را منجمد می‌کند

گلناز پرتوی‌مهر |

اروپا بار دیگر بر لبه پرتگاه انرژی ایستاده است؛ سناریویی آشنا اما این‌بار با متغیرهایی به مراتب پیچیده‌تر، فرساینده‌تر و شکننده‌تر از شوک اولیه سال ۲۰۲۲. درست در روزهایی که بروکسل تصور می‌کرد با تنوع‌بخشی به مبادی واردات، توسعه زیرساخت‌های ال‌ان‌جی (LNG) و بستن شیرهای خطوط لوله شرق، توانسته سپر دفاعی مستحکمی در برابر توفان‌های بازار انرژی بسازد، تحولات ملتهب خاورمیانه این شیشه نازک امنیت را در هم شکست. هشدارهای اضطراری اخیر کمیسیون انرژی اتحادیه اروپا به وزرای ۲۷ کشور عضو، تنها یک توصیه بوروکراتیک اداری نیست؛ بلکه زنگ خطری آشکار از ورود قاره سبز به یک «زمستان سخت پیش‌رس» است؛ بحرانی که ریشه در هم‌تنیدگی عرضه فیزیکی و امواج تورمی بازار دارد.

شاهرگ حیاتی هاب گازی اروپا هلند این روزها تپش‌های نامنظم و ملتهبی را ثبت می‌کند. جهش بیش از دو برابری قیمت گاز از اواخر زمستان گذشته تا به امروز و تثبیت آن در سطوحی که از اواخر سال ۲۰۲۲ بی‌سابقه بوده، محاسبات فعالان بازار را به کلی دگرگون کرده است. منطق کلاسیک بازار گاز طبیعی همواره بر این پایه استوار بود که در فصول گرم بهار و تابستان، به دلیل افت شدید تقاضای حرارتی خانگی، قیمت‌ها به کف فصلی می‌رسد و شرکت‌های بازرگانی و اپراتورهای شبکه از این فرصت طلایی بهره برده و ذخایر استراتژیک را برای اوج مصرف زمستان تا مرز ۹۰ درصد پر می‌کنند.

اما در سال جاری، این معادله معکوس شد. نوسانات شدید بازار جهانی ناشی از تنش‌ها و تلاطم‌های راهبردی در حوزه انرژی خاورمیانه، چنان حباب قیمتی در بازار معاملات نقدی تابستانه ایجاد کرد که فرآیند تزریق گاز عملاً به یک قمار زیان‌ده و غیراقتصادی بدل شد. شرکت‌های ذخیره‌سازی حاضر به خرید گاز با نرخ‌های بالا و پذیرش ریسک انبارداری کالایی نشدند که معلوم نیست در زمستان با چه قیمتی تخلیه خواهد شد.

نتیجه این گره بازرگانی، در آمارها مشهود است: تاسیسات زیرزمینی ذخیره‌سازی گاز اتحادیه اروپا در حال حاضر به سختی از مرز ۷۰ درصد عبور کرده‌اند؛ عددی که در مقایسه با میانگین تاریخی و فصلی ۸۶ درصدی در چنین مقطعی از سال، نوعی کسری ساختاری و حشت‌آفرین به شمار می‌رود. اروپا اکنون دست‌کم ۱۵ تا ۱۶ درصد از جدول زمان‌بندی ایمن خود عقب است و پنجره زمانی برای جبران این خلأ تا پیش از کاهش ملموس دمای هوا به سرعت در حال بسته شدن است.

شدت فشار هزینه‌ها و بن‌بست نقدینگی شرکت‌های واردکننده، سیاست‌گذاران اتحادیه اروپا را وادار به نوعی عقب‌نشینی اعلام‌نشده از مواضع پیشین کرده است. بروکسل که پس از تجربه تلخ قطع گاز روسیه، قانون سفت‌وسخت پر کردن حداقل ۹۰ درصدی مخازن تا ابتدای نوامبر را تصویب کرده بود، اکنون ناچار به ارایه گزینه‌های تخفیف‌محور شده است.

پیشنهاد استفاده از «بندهای انعطاف‌پذیری» و کاهش هدف‌گذاری به ۸۰ درصد، تلاشی آشکار برای مهار رقابت قیمتی و جلوگیری از انفجار مجدد نرخ‌ها در هفته‌های پیش‌رو است. اگر شرکت‌ها مجبور بودند با هر قیمتی مخازن را پر کنند، این تقاضای فشرده دولتی می‌توانست شوک قیمتی دیگری را به هاب‌های معاملاتی تحمیل کند. با این حال، پذیرش هدف ۸۰ درصدی، به معنای کاهش حاشیه امنیت ذخایر در صورت بروز یک موج سرمای قطبی پایدار یا اختلال ناگهانی در جریان محموله‌های ال‌ان‌جی است؛ تصمیمی که از سر ناچاری اتخاذ شده و قاره را آسیب‌پذیرتر از همیشه رها می‌کند.

گاز در معماری اقتصادی اروپا صرفاً یک حامل انرژی برای گرمایش نیست؛ بلکه خوراک مادر صنایع پتروشیمی، متالورژی، کودهای شیمیایی، شیشه‌سازی و تنظیم‌کننده نهایی نرخ برق در ساختار قیمت‌گذاری حاشیه‌ای شبکه است. بازگشت قیمت‌های سرسام‌آور گاز، به معنای پرتاب مجدد تیر خلاص به پیکر نیمه‌جان صنایعی است که هنوز از شوک رقابت‌پذیری سال‌های گذشته کمر راست نکرده‌اند.

هنگامی که اتحادیه اروپا از اعضا می‌خواهد با «مهار و کاهش تقاضا» برای زمستان آماده شوند، ترجمه عملیاتی این توصیه، بازگشت به خاموشی‌های انتخابی در خطوط تولید، توقف شیفت‌های دوم و سوم در صنایع انرژی‌بر و اعمال الگوهای ریاضتی برای مشترکین خرد است. کاهش دستوری تقاضای برق و گاز که بروکسل به صراحت بر ادامه آن تا هر زمان که لازم باشد تاکید ورزیده، در بطن خود تهدید رکود تورمی را پنهان دارد؛ افت شاخص‌های تولید صنعتی همگام با جهش هزینه‌های زندگی شهروندان.

شاید تلخ‌ترین درس بحران کنونی برای اتاق‌های فکر اروپا، آشکار شدن توهم استقلال انرژی باشد. این بلوک طی چند سال اخیر هزینه‌های هنگفتی را برای تغییر مسیر جریان‌های تجاری خود صرف کرد و تلاش نمود تا گاز خط لوله را با شناورهای حمل ال‌ان‌جی جایگزین کند. اما واقعیت جغرافیای انرژی جهان بی‌رحم‌تر از تحلیل‌های روی کاغذ است. زنجیره تامین گاز مایع شدیداً به امنیت تنگه‌ها، گذرگاه‌های دریایی خاورمیانه و بازار رقیب در شرق آسیا وابسته است.

هرگونه تنش و بی‌ثباتی در غرب آسیا و شاهرگ‌های خلیج فارس، به سرعت ظرفیت‌های عملیاتی حمل دریایی، هزینه‌های بیمه کشتی‌رانی و رقابت برای جذب محموله‌های منعطف میان اروپا و آسیا را دستخوش تغییر می‌کند. اروپا امروز بیش از هر زمان دیگری درمی‌یابد که جایگزین کردن یک تامین‌کننده با شبکه‌ای از حامل‌های دریایی، ماهیت آسیب‌پذیری ساختاری آن را نسبت به سوخت‌های فسیلی وارداتی حذف نکرده، بلکه فقط فرم آن را از «ریسک خط لوله» به «ریسک ژئوپلیتیک جهانی» ارتقا داده است.

اروپا اکنون بر سر یک دوراهی سرنوشت‌ساز و پرهزینه قرار دارد: یا باید میلیاردها یورو یارانه دولتی را برای خرید گاز با نرخ‌های حبابی فعلی تزریق کند و تورم را بیش از پیش شعله‌ور سازد، یا با پذیرش مخازن نیمه‌خالی در سطح ۸۰ درصدی و اجرای ریاضت سختگیرانه صنعتی، به پیشواز ماه‌های سرد سال برود. نامه‌های هشدارآمیز و ضرب‌الاجل‌های پشت درهای بسته وزرای انرژی نشان می‌دهد که خوش‌بینی‌های تابستانه به پایان رسیده است. سایه بحران خاورمیانه این‌بار بسیار سریع‌تر و سنگین‌تر از آن چه محاسبه می‌شد به دیواره‌های اقتصادی قاره سبز رسیده و اگر زمستان پیش‌رو سرمایی استخوان‌سوز با خود به همراه آورد، هزینه این انفعال استراتژیک را نه تنها دولت‌ها، که تک‌تک شهروندان اروپایی در قبوض برق و گاز و بازارهای کالایی خواهند پرداخت.

خبر

ناترازی ۴۰۰ میلیون مترمکعبی گاز روی میز

عضو پیشین کمیسیون انرژی مجلس، با اشاره به ناترازی ۴۰۰ میلیون مترمکعبی گاز و آسیب‌های وارده به برخی زیرساخت‌ها گفت: این شرایط ناشی از سیاست‌های غلط توزیع انرژی و عقب‌ماندگی در توسعه میادین مشترک طی سال‌های گذشته تاکنون است.

هدایت‌الله خادمی در گفت‌وگو با ایلنا، در ارزیابی چشم‌انداز تامین گاز با توجه به نزدیک شدن به فصل سرما و آسیب جنگ به برخی پالایشگاه‌ها و اینکه آیا با کمبود جدی مواجه خواهیم بود، اظهار داشت: ناترازی گاز در ایران طی سال‌های اخیر به یکی از اصلی‌ترین چالش‌های امنیت انرژی کشور تبدیل شده است. در حالی که ایران دومین دارنده ذخایر گازی جهان است، اما زمستان‌ها به جای صادرات و ارزآوری، شاهد قطع گاز صنایع و نگرانی از تأمین سوخت خانگی هستیم.

وی افزود: میزان تولید و مصرف گاز در ایران به گونه‌ای است که در فصل زمستان، یک عامل غیرقابل‌پیش‌بینی یعنی سرمای هوا مستقیماً بر امنیت انرژی اثر می‌گذارد. متأسفانه امسال علاوه بر ناترازی همیشگی، برخی تأسیسات و پالایشگاه‌های گازی ما نیز در حملات اخیر آسیب دیده‌اند. این موضوع احتمال بروز مشکل در پیک مصرف زمستان را افزایش داده که به احتمال زیاد منجر به قطع گاز برخی صنایع خواهد شد. عضو پیشین کمیسیون انرژی مجلس گفت: البته ما توانستیم در میادین خشکی افزایش تولید داشته باشیم و برخی پالایشگاه‌های آسیب‌دیده را به مدار برگردانیم تا بخشی از این کسری جبران شود، اما واقعیت این است که همچنان حدود ۴۰۰ میلیون مترمکعب کمبود گاز داریم. وی ادامه داد: ما به زمان بیشتری نیاز داریم تا آن ۱۰۰ میلیون مترمکعبی که در زمان جنگ از دست دادیم را باز گردانیم؛ بنابراین در حال حاضر، تنها روزنه امید ما، گرم‌تر ماندن هوا و کاهش مصرف ناشی از آن است. وی درباره امکان تامین بخشی از نیاز از مسیر واردات نیز تصریح کرد: بیشترین گاز وارداتی ما از ترکمنستان بود که اکنون به دلیل مشکلات مالی، امکان آن وجود ندارد. ترکمنستان تمایل به سوآپ و انتقال گاز به ایران دارد، اما در حال حاضر با رقیب ما یعنی آذربایجان در تعامل است. تجارت گازی با روسیه هم فعلا به سرانجام نرسیده است. خادمی تاکید کرد: این دردناک است که ما دومین دارنده ذخایر گازی جهان هستیم اما در فصل زمستان باید منتظر باشیم که هوا سرد نشود تا بتوانیم نیاز داخل را تأمین کنیم. وی خاطرنشان کرد: یکی از دلایل اصلی این چالش، گازرسانی بی‌رویه به همه نقاط کشور است. در همه جای دنیا، تنوع انرژی وجود دارد و انتخاب نوع حامل انرژی در اختیار مردم است، اما ما در کشور سیاست‌های غلطی را پیاده کردیم. به تمام روستاهای دورافتاده گاز رساندیم اما در سه دهه اخیر، نه در حوزه صادرات و نه در تأمین نیاز داخل به‌ویژه در پیک مصرف و بخش صنعت عملکرد قابل قبولی نداشتیم؛ تا جایی که امروز برای تأمین گاز خانگی، تولید صنعت را متوقف می‌کنیم. این کارشناس حوزه انرژی با اشاره به رقابت با همسایگان در برداشت از میادین مشترک، توضیح داد: وضعیت اصلا مطلوب نیست. در میدان مشترک پارس جنوبی، کشور کوچک قطر با حداکثر توان در حال برداشت است و به تولیدکننده اصلی LNG در دنیا تبدیل شده، اما ما همچنان درگیر ناترازی هستیم.

تخفیف قیمت نفت امریکا عمیق‌تر شد

زمزمه‌های واشنگتن درباره احتمال ممنوعیت صادرات گازوییل، اختلاف میان قیمت معاملات آتی نفت خام امریکا و شاخص جهانی نفت برنت را افزایش داده است، زیرا بازارها انتظار دارند در صورت حبس شدن گازوییل تولیدی امریکا در داخل کشور، پالایشگاه‌های این کشور نفت خام کمتری را پالایش کنند. به گزارش ایسنا، قیمت نفت در معاملات روز جمعه بازار جهانی با امیدواری بازار به پیشرفت‌های دیپلماتیک برای بازگشایی تنگه هرمز و همچنین بحث‌هایی پیرامون احتمال ممنوعیت صادرات گازوییل از سوی امریکا، حدود ۲ درصد کاهش یافت اما معامله‌گران همچنان نگران مختل شدن عرضه نفت عربستان بودند. قیمت معاملات آتی نفت برنت با ۲ دلار و ۲۸ سنت معادل ۲.۱ درصد کاهش، در ۱۰۴ دلار و ۳۲ سنت در هر بشکه بسته شد. نفت خام وست تگزاس اینترمدیت (WTI) امریکا نیز با ۲ دلار و ۲۰ سنت معادل ۲.۳ درصد کاهش، در قیمت ۹۲ دلار و ۴۱ سنت در هر بشکه بسته شد. نفت برنت برای کل هفته رشدی کمتر از یک درصد را ثبت کرد، در حالی که قیمت نفت وست تگزاس اینترمدیت حدود هشت درصد کاهش یافت. اختلاف قیمت نفت برنت نسبت به وست تگزاس اینترمدیت برای سومین روز متوالی به بالاترین سطح خود از ماه مه رسید، در حالی که قیمت معاملات آتی بنزین امریکا روز جمعه حدود چهار درصد کاهش یافت. اگرچه افزایش اختلاف قیمت شاخص نفت امریکا با نفت برنت، ممکن است تا حدی و به‌طور آنی از فشار قیمت‌های بالای گازوییل در بازار داخلی بکاهد، اما افزایش اختلاف قیمت معاملات آتی نفت خام داخلی می‌تواند نشانه‌ای دوپهلو باشد: از یک سو، پیش‌درآمدی بر افزایش آتی قیمت بنزین است و از سوی دیگر، قیمت گازوییل نیز ممکن است در بلندمدت دوباره روند صعودی به خود بگیرد. به گفته تحلیلگران، در صورت ممنوعیت صادرات گازوییل، پالایشگاه‌های امریکا ممکن است حجم پالایش نفت خام خود را تا ۱۲ درصد کاهش دهند؛ چرا که احتمال می‌رود مخازن اصلی ذخیره‌سازی ظرف مدت یک ماه پر شوند. بر اساس داده‌های بانک «مورگان استنلی»، امریکا بزرگ‌ترین صادرکننده گازوییل در جهان است و صادرات خالص آن به حدود ۱.۲ میلیون بشکه در روز می‌رسد، در حالی که میزان تولید این کشور ۵.۱ میلیون بشکه در روز است. سید عباس عراقچی وزیر خارجه ایران طی یک نشست خبری در مقر سازمان ملل در نیویورک در خصوص طرح هفت‌روزه بازگشایی تنگه هرمز در صورت پذیرش شروط ایران گفت: مهلت هفت‌روزه از زمانی آغاز می‌شود که ایالات متحده این برنامه را بپذیرد. اگر این اتفاق فردا رخ دهد، اجرای برنامه از همان زمان آغاز خواهد شد. تحلیلگران شرکت مشاوره انرژی «ریتربوش و همکاران» در یادداشتی نوشتند: «بازار نفت بار دیگر تحت فشار قرار گرفته است؛ زیرا همچنان احتمال ممنوعیت صادرات گازوییل از سوی امریکا را ارزیابی می‌کند و هم‌زمان، اخبار مربوط به پیشرفت‌های دیپلماتیک برای بازگشایی تنگه هرمز نیز به روند فروش روز جمعه دامن می‌زند.»

در این بین، واکنش نیروهای مسلح یمن به حملات عربستان، جریان نفت از بزرگ‌ترین صادرکننده انرژی جهان را مختل کرده است. داده‌های اولیه شرکت «کپلر» درباره ردیابی کشتی‌ها که روز جمعه منتشر شد، نشان می‌دهد که حجم جریان نفت خام عبوری از تنگه هرمز در هفته منتهی به ۲۰ سپتامبر، به ۳۳.۷ میلیون بشکه رسیده که تقریباً در همان سطح هفته قبل باقی مانده است. پیش از آغاز تجاوز نظامی امریکا و رژیم صهیونیستی به ایران در ۹ اسفند، حدود ۲۰ درصد از عرضه نفت جهان از طریق این آبراه حیاتی جابه‌جا می‌شد. در جبهه جنگ روسیه و اوکراین، ولادیمیر پوتین، رییس جمهور روسیه، اظهار کرد تمامی پیشنهادها برای حل و فصل جنگ چهار و نیم ساله با اوکراین همچنان روی میز است، اما مسکو همچنان باید ارزیابی کند که چه چیزی به نفع این کشور است. یوری اسلیوسار، فرماندار منطقه، اعلام کرد که در پی حمله یک پهپاد به پالایشگاه نفت «نوو شاختینسک» در روسیه، این پالایشگاه ناچار به توقف موقت فعالیت‌های خود شده است. حملات سنگین پهپادی به پالایشگاه‌های روسیه در حالی صورت گرفت که پیش از آن، گفت‌وگوهایی در مقر سازمان ملل در نیویورک درباره احتمال برقراری آتش‌بس در حوزه انرژی میان کی‌یف و مسکو انجام شده بود. بر اساس گزارش رویترز، هرگونه توافقی برای پایان دادن به جنگ روسیه و اوکراین می‌تواند امکان صادرات بیشتر انرژی را برای روسیه فراهم کند. بر اساس داده‌های انرژی امریکا، روسیه که عضو گروه اوپک پلاس است، در سال ۲۰۲۵ پس از امریکا و عربستان سعودی، سومین تولیدکننده بزرگ نفت خام در جهان بود.

مدیر کل دفتر مدیریت انرژی توانیر

وسایل برقی زیاد شده، راه قانونی برای افزایش انشعاب چیست؟

مدیر کل دفتر مدیریت انرژی و برنامه‌ریزی امور مشتریان شرکت توانیر با بیان اینکه کنتور آمپراژ ندارد و مبنای صحیح، قدرت انشعاب است، گفت: این قدرت متناسب با نیاز مشترک و میزان استفاده از تجهیزات برقی تعیین می‌شود و مشترکان در صورت نیاز می‌توانند درخواست افزایش قدرت انشعاب خود را ثبت و انشعاب جدید خریداری کنند. عبدالامیر یاقوتی در گفت‌وگو با ایسنا، درباره آمپراژ کنتور برق اظهار کرد: در رابطه با آمپراژ کنتور سوالاتی مطرح شده، اما کنتور آمپراژ ندارد و بهتر است این موضوع را در بحث آمپراژ انشعاب یا به عبارت دیگر، قدرت انشعابی که به مشترک واگذار می‌شود، در نظر بگیریم. وی افزود: طبیعتاً به مرور زمان و متناسب با تجهیزات و شرایطی که در سال‌های گذشته وجود داشته، قدرت‌های مختلفی به مشترکان، اصطلاحاً آمپری یا همان مشترکان کوچک که مصارف کوچک‌تری دارند، واگذار شده است. این انشعابات قدرت‌های مختلفی دارند؛ از یک کیلووات وجود دارد تا انشعابات تک‌فاز ۱۰ کیلووات. به عنوان یک معیار، هر یک کیلووات قدرت معادل پنج آمپر تک‌فاز است؛ بنابراین وقتی درباره یک انشعاب ۱۰ کیلوواتی صحبت می‌کنیم در واقع درباره انشعاب ۵۰ آمپری صحبت می‌کنیم. یاقوتی با بیان اینکه تعیین آمپراژ انشعاب متناسب با شرایط و تجهیزات مورد استفاده در هر دوره انجام شده است، گفت: طبیعتاً متناسب با شرایط محیط، شرایط زمانه و تعداد تجهیزاتی که در هر زمان مورد استفاده قرار می‌گرفت و میزان نفوذ تجهیزات برقی، این آمپراژها مشخص و انشعاب واگذار می‌شد. مدیر کل دفتر مدیریت انرژی و برنامه‌ریزی امور مشتریان شرکت توانیر با اشاره به افزایش استفاده از تجهیزات برقی در سال‌های اخیر اظهار کرد: اخیراً با توجه به نرخ نفوذ بیشتر تجهیزات برقی، این قدرت در انشعابات موجود افزایش پیدا کرده است. در انشعابات موجود، کمترین حالت ۲۵ آمپر معادل پنج کیلووات است، پس از آن انشعاب ۳۲ آمپر تک‌فاز معادل ۶.۴ کیلووات و در نهایت ۵۰ آمپر معادل ۱۰ کیلووات است.

یاقوتی درباره مبناهای تعیین قدرت انشعاب نیز گفت: مبناهایی که عموماً برای اختصاص این انشعابات در نظر می‌گیریم، یکی درخواست مشترک است و دیگری بررسی اینکه مشترک با توجه به زیربنایی که دارد، مخصوصاً در بخش خانگی، به چه میزان برق نیاز دارد و متناسب با آن، قدرت انشعاب تعیین می‌شود. در درخواست‌های جدید نیز متناسب با این شرایط، انشعاب با قدرت مورد نیاز واگذار می‌شود، اما اگر به انشعاب‌های قبلی برگردیم که قدرت‌های کمتری داشتند، طبیعتاً متناسب با قدرت انشعاب خریداری شده، فیوز متناسب با آن نصب شده است. مدیر کل دفتر مدیریت انرژی و برنامه‌ریزی امور مشتریان شرکت توانیر ادامه داد: بعداً مشاهده می‌شود که برخی مشترکان این فیوزها را دستکاری می‌کنند؛ یعنی اگر به عنوان مثال انشعاب پنج آمپر خریداری شده باشد، فیوز ۲۵ آمپر استفاده می‌شود. طبیعتاً این اقدامات خارج از تعهدات متقاضی است و اصطلاحاً اقداماتی محسوب می‌شود که منجر به برق غیرمجاز می‌شود.

یاقوتی تصریح کرد: مشترک باید درخواست افزایش قدرت بدهد. در این زمینه به مشترک اطلاع‌رسانی می‌شود و نهایتاً با پرداخت هزینه‌های مربوط به افزایش قدرت، این اقدام انجام می‌شود. به عنوان مثال، اگر مشترک ۲۰ آمپر جدید بخواهد، مابه‌التفاوت آن محاسبه می‌شود و نهایتاً افزایش قدرت اتفاق می‌افتد و می‌تواند فیوز با قدرت بالاتر را دریافت و از شبکه استفاده کند.

وی با بیان اینکه بخش عمده‌ای از انشعابات مشترکان استاندارد است، گفت: بخش عمده‌ای از انشعابات ما، مشترکان استاندارد هستند؛ یعنی انشعابات ۲۵ آمپر و بالاتر. البته این به این معنا نیست که همه انشعابات ما استاندارد هستند. حدود ۲.۵ درصد از مشترکان ما قدرت انشعاب کمتری از مصرف‌شان دارند که طی اطلاع‌رسانی و راهنمایی‌هایی که به مشترکان می‌شود، از آنها دعوت می‌شود برای افزایش آمپراژ انشعاب خود اقدام کنند.

یاقوتی در پایان گفت: اگر مردم بخواهند این کار را انجام دهند، ساده‌ترین راه، ثبت درخواست در برق من است. مشترکان می‌توانند در قسمت افزایش قدرت انشعاب وارد شوند و از این خدمت استفاده کنند. در این بخش، انشعاب موجود و وضعیت آن مشخص می‌شود، شناسه قبض ارایه‌شده قابل مشاهده است و در نهایت مشترک می‌تواند درخواست خود را ثبت و انشعاب جدید را خریداری کند.

تولید برق نیروگاه‌های حرارتی به ۱۹۰ میلیارد کیلووات‌ساعت رسید

میزان تولید برق نیروگاه‌های حرارتی از ابتدای سال تا پایان شهریور از مرز ۱۹۰ میلیارد کیلووات‌ساعت عبور کرده است. به گزارش تسنیم و به نقل از پایگاه اطلاع‌رسانی وزارت نیرو؛ میزان تولید برق نیروگاه‌های حرارتی از ابتدای سال تا پایان شهریور از مرز ۱۹۰ میلیارد کیلووات ساعت عبور کرده و سهم عمده تولید برق کشور بر عهده نیروگاه‌های سیکل ترکیبی راندمان بالا بوده است. در این بازه زمانی ۵۷،۵ درصد تولید برق نیروگاه‌های حرارتی کشور بر عهده واحدهای سیکل ترکیبی بوده که میزان تولید آنها به ۱۱۰ میلیارد کیلووات ساعت رسیده است. نیروگاه‌های سیکل ترکیبی به‌عنوان واحدهای تولیدکننده برق دوستدار محیط زیست شناخته می‌شوند. در این نیروگاه‌ها تبدیل واحدهای گازی به سیکل ترکیبی از کارآمدترین روش‌های بهبود راندمان نیروگاه‌های حرارتی کشور به شمار می‌آید که نه تنها برای صنعت برق، بلکه برای محیط زیست و صرفه‌جویی در مصرف سوخت نیز بسیار موثر است و در سال‌های آینده شاهد تاثیرات گسترده آن خواهیم بود. در این میان نیروگاه‌های بخاری با ثبت تولید ۴۲ میلیارد کیلووات ساعت بالغ بر ۲۲ درصد سهم تولید واحدهای حرارتی و نیروگاه‌های گازی نیز با تولید ۴۰ میلیارد کیلووات ساعت انرژی ۲۰،۵ درصد سهم تولید واحدهای حرارتی را به خود اختصاص داده‌اند.

کاهش یک میلیون و ۱۰۰ هزار بشکه‌ای عرضه گازوییل در دنیا

جنگ در خاورمیانه و اروپا منجر به کاهش یک میلیون و ۱۰۰ هزار بشکه‌ای عرضه گازوییل در دنیا شده است. به گزارش تسنیم؛ بازارهای جهانی نفت با کاهشی تاریخی در عرضه گازوییل روبرو هستند، بر اساس برآوردهای ورتکسا، عرضه گازوییل از خاورمیانه در بازه مارس تا اوت ۲۰۲۶ به‌طور میانگین روزانه ۸۳۵ هزار بشکه نسبت به مدت مشابه در سال ۲۰۲۵ کاهش یافته است، در همین حال، عرضه گازوییل روسیه روزانه ۳۷۷ هزار بشکه افت کرده است. همزمان، کیپلر تخمین می‌زند که عرضه گازوییل خاورمیانه در همین بازه روزانه ۷۵۰ هزار بشکه و روسیه ۳۶۱ هزار بشکه کاهش یافته باشد، در حالی که انرژی اسپکتس کاهش‌هایی به‌ترتیب ۷۳۳ هزار و ۳۰۷ هزار بشکه در روز را برآورد می‌کند. این ارقام میانگین برآوردی کاهش عرضه گازوییل را در خاورمیانه به‌دلیل جنگ علیه ایران ۷۷۲ هزار و ۶۶۷ بشکه در روز و در روسیه ۳۴۸ هزار و ۳۳۳ بشکه در روز نشان می‌دهد؛ یعنی در مجموع حدود ۱،۱ میلیون بشکه از عرضه گازوییل در دنیا کاهش یافته است. علاوه بر این، پس از ممنوعیت صادرات گازوییل روسیه، عرضه گازوییل این کشور در ژوئیه و اوت به‌طور میانگین سالانه روزانه ۶۱۵ هزار بشکه سقوط کرده است. بحران بازار جهانی گازوییل به واسطه تداوم جنگ در حال عمیق‌تر شدن است.

اخبار

ترکیه در آستانه بزرگ‌ترین افزایش تاریخی قیمت بنزین

ترکیه برای اعمال رکورد افزایش یک‌باره قیمت بنزین در اول اکتبر (پنج‌شنبه ۹ مهر) آماده می‌شود، زیرا سازوکار حمایتی دولت در زمینه مالیات سوخت که نقش ضربه‌گیر را داشت به‌طور کامل حذف خواهد شد و در نتیجه، میزان مالیات غیرمستقیم (مالیات بر مصرف ویژه) به‌شدت افزایش می‌یابد. به گزارش ایسنا، «مالیات بر مصرف ویژه» بنزین در ترکیه، در حال حاضر ۴.۴۳ لیر در هر لیتر است و به ۱۴.۸۳ لیر افزایش خواهد یافت که به معنای اضافه شدن ۱۰.۴۰ لیر به مبلغ مالیات است. افزایش ناشی از آن در مالیات بر ارزش افزوده نیز ۲.۰۸ لیر دیگر به قیمت اضافه می‌کند و مجموع افزایش برنامه‌ریزی شده را به ۱۲.۴۸ لیر (معادل ۰.۲۵ دلار) در هر لیتر می‌رساند. قیمت بنزین در بخش اروپایی استانبول تا روز جمعه ۲۵ سپتامبر، حدود ۸۰.۴۰ لیر در هر لیتر بوده است. اگر تا پیش از اول اکتبر افزایش یا تخفیف دیگری اعمال نشود، پیش‌بینی می‌شود این افزایش برنامه‌ریزی شده، قیمت را به بالای ۹۰ لیر در هر لیتر برساند. دولت ترکیه این سازوکار را که به عنوان «سیستم مالیات سوخت با مقیاس متغیر» شناخته می‌شود و پیش‌تر در فوریه ۲۰۲۲ متوقف شده بود، در ماه مارس و پس از آغاز تجاوز امریکایی صهیونی به ایران و بحران تنگه هرمز مجدداً احیا کرد تا از مصرف‌کنندگان در برابر افزایش قیمت سوخت محافظت کند. در این سیستم، تغییرات قیمت جهانی نفت و نرخ ارز تا حدی از طریق تعدیل مالیات بر مصرف ویژه سوخت خنثی می‌شود. هنگامی که قیمت‌های پالایشگاهی افزایش می‌یابد، میزان «مالیات بر مصرف ویژه» سوخت تا سقف ۷۵ درصد آن افزایش، کاهش می‌یابد تا تاثیر آن بر قیمت نهایی برای مصرف‌کننده محدود شود. زمانی که قیمت‌ها کاهش می‌یابد، «مالیات بر مصرف ویژه» سوخت تا سقف ۷۵ درصد آن کاهش، افزایش می‌یابد و به دولت اجازه می‌دهد بخشی از کاهش مالیاتی قبلی را جبران کند. محمد شیمشک، وزیر خزانه‌داری و دارایی ترکیه، در ماه مه اعلام کرد که اجرای این سیستم در دو ماه نخست، ۹۰ میلیارد لیر برای دولت هزینه داشته و در صورت تداوم این روند، هزینه آن برای کل سال ممکن است به حدود ۶۰۰ میلیارد لیر (۱۲.۳ میلیارد دلار) برسد. دولت ترکیه در تاریخ سوم ژوئیه (۱۲ تیر) خبر از حذف تدریجی این سیستم داد و به این ترتیب که سهم جبران افزایش قیمت پالایشگاهی از طریق کاهش «مالیات بر مصرف ویژه» از ۵۰ درصد (تا ۳۱ ژوئیه)، به ۲۵ درصد (بین اول اوت تا ۳۰ سپتامبر) کاهش یافت و در نهایت این سازوکار در اول اکتبر به‌طور کامل متوقف می‌شد. مقامات این حوزه به خبرگزاری «آنکا» (ANKA) گفتند که دولت همچنان ممکن است تصمیمی جدید، مشابه رویکرد مرحله‌ای اتخاذ شده برای گازوییل، اعلام کند اما تاکنون چنین اقدامی صورت نگرفته است. دولت ترکیه در ماه اوت، این سیستم را برای گازوییل متوقف کرد و در عوض، به‌طور موقت «مالیات بر مصرف ویژه» را از قیمت‌های پمپ بنزین حذف کرد؛ با این شرط که این مالیات تا پایان سال، طی افزایش‌های ماهانه ۳ لیره‌ای، مجدداً اعمال شود. بنابراین، میزان «مالیات بر مصرف ویژه» در سپتامبر ۳ لیر، در اکتبر ۶ لیر، در نوامبر ۹ لیر و در دسامبر ۱۲ لیر افزایش می‌یابد. بر اساس داده‌های خزانه‌داری، درآمدهای حاصل از «مالیات بر مصرف ویژه» برای فرآورده‌های نفتی در بازه زمانی مارس تا اوت، نسبت به سال قبل نزدیک به ۶۰ درصد کاهش یافت که معادل افتی ۱۴۸.۶ میلیارد لیری (۳ میلیارد دلار) است.

افزایش ۶۳ درصدی تولید برق آبی کشور در نیمه نخست ۱۴۰۵

مدیرعامل توانیر از افزایش ۶۳ درصدی تولید نیروگاه‌های برق آبی در نیمه نخست سال ۱۴۰۵ خبر داد. به گزارش تسنیم؛ مدیرعامل شرکت توانیر با تأکید بر نقش راهبردی نیروگاه‌های برق آبی در پایداری و کنترل‌پذیری شبکه برق گفت: تولید نیروگاه‌های برق آبی در شش ماهه نخست امسال با رشد ۶۳ درصدی نسبت به مدت مش